

NA KRAJU GODINE

Protječe posljednji mjesec, sada već sasvim izvjesno znamenite 1995. godine. Godine koja nam je donijela zanos, novost, pitanja nedoumice, kadšto zbrku i probleme, ali svakako i breme novih obveza. Sasvim drugačijih. Svi osjećamo važnost nove osobne odgovornosti i brige za što višim stupnjem stručnog rada. To nam je putokaz za budućnost. Ne treba se bojati dok se radi marljivo, smireno, znalački i pošteno. Živimo zapravo u teško vrijeme jer nas opterećuju sasvim nepotrebne nesuglasice iz kojih uvijek lako može nastati nepovjerenje i nesklonost među ljudima, čije je odnose do jučer krasila ljubav i prijateljstvo.

Mi medicinske sestre nositeljice smo dobrog dijela novog vala u stručnome radu. Od nas će se zahtijevati sve više, a oni koji ne budu mogli slijediti zahtjeve suvremenoga timskog rada, koji su potrebni u ustanovi kao što je KBC, morat će svoje mjesto ustupiti sposobnijima. Znajući visoku razinu profesionalnosti našega srednjeg i višeg medicinskog kadra, te će pojave gotovo sigurno biti tek iznimne. Ona su cijena kvalitete kojoj se nastojimo približiti i pomoći u okvirima naše struke i vlastitih mogućnosti. Ne smijemo samo krenuti nego i istinski se pokrenuti prema samom centru europske medicine.

Vrijeme božićnih i novogodišnjih blagdana oduvijek je odasalo posebnom romantikom, nizala su se sjećanja na prijašnje dane i, kao u pravilu, uvijek su navirala lijepa sjećanja. Čovjeka gdjekada zahvati sjeta, pomisli da je prije bilo više sloge, jednostavnosti, prisnosti. Ali to je varka. Naime, mnogi se od nas ove godine prvi put u životu bliže neskrivenoj proslavi Božića, otvoreno i veselo, s onim istim osjećajem dobre volje i čovjekoljubivosti koji se u tim danima javljao i prije, ali skriven i skrivan. Dobro je duši dati na volju. Pa stoga, provešimo se i mi, svi zajedno, bez obzira na podjele što nam ih nameću zli ljudi. Božić je za nekoga rođenje Krista, za nekoga dragi, topli, obiteljski blagdan, najveći u godini, za nekoga čežnja za bliskim ljudima koji su tako daleko, za nekoga tek uspomena na baku i djetinjstvo. Ali nije simbol ni podvajanja ni zle slutnje. Zato se nadamo da

ćemo se za nekoliko godina ovoga Božića sjetiti s još više sjete, ali i zadovoljstva, sreće i mira negoli je to prije bilo moguće.

A u Novoj, 1996. godini, očekujemo teškoće i ne okrećimo im leđa, jer će nas zateći nesprennima. Šteta bi bilo, jer smo više puta pokazali da se znamo itekako boriti. Zato ćemo se i dalje boriti. Jer drugo nam niti ne preostaje. A dužni smo i prema onima koji slijede naš trag i koji će tek stasati i doći.

U ime predsjedništva Podružnice medicinskih sestara i tehničara KBC-a želim svim medicinskim sestrama i tehničarima diljem lijepe naše Hrvatske da u sreći, zdravlju i veselju provedu božićne i novogodišnje blagdane.

Mirjana Rončević
VMS, ORL Klinika, Šalata, Zagreb

